

Obchodník se Shakespearem

Práce přináší celkovou analýzu shakespearovské trilogie indického filmového režiséra Vishala Bhardwaje, *Maqbool* (2003), *Omkara* (2006) a *Haider* (2014). Vzhledem k tomu, že tato trilogie byla dokončena teprve nedávno, předchozí pokusy o výklad Bhardwajova díla se omezují na kapitoly v kolektivních monografiích, často ve vztahu k obecnému tématu filmového průmyslu. Na rozdíl od nich se tato práce ve svém celku soustřeďuje na Bhardwajovy filmy.

Analýza tří výše zmíněných filmů ukazuje, že Bhardwajovo dílo zápolí s problémy authenticity, věrnosti Shakespearovým textům i originality, což často vede k situacím, které práce popisuje jako „narativní krize“ a které Bhardwaj řeší myšlenkově podnětným, občas problematickým, ale vesměs jedinečným způsobem. Všechny tři kapitoly se proto zaměřují na tyto krize, což ale nevede ke snižování nebo zkreslování kvalit, přínosu a významu Bhardwajova díla. Naopak, práce se ve svém celku věnuje řešení těchto problémů právě proto, že se jim dosud v odborné literatuře o Bhardwajových filmech nedostalo patřičné pozornosti jako zásadním tématům.

Práce vyúsťuje v závěr, že Bhardwaj, místo toho, aby Shakespeara uváděl do Indie jako univerzální hodnotu, jak to dělali někteří shakespearovští „obchodníci“ před ním, se zjevně vyhýbá tomuto pojetí a ztvárňuje Shakespeara svou jedinečnou metodou, která mu přináší též komerční úspěch. Tato metoda spojuje výhody i nevýhody předchozích indických adaptací a inscenací Shakespeara, ale zároveň vytváří jedinečné spojení složitých problémů, které se práce snaží uchopit, prozkoumat a zhodnotit.